

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 15. siječnja 2017. [\[Multimedia\]](#)

Crkva je pozvana ljudima pokazivati Isusa

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U središtu današnjeg Evanđelja (Iv 1, 29-34) su ove riječi Ivana Krstitelja: "Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!". Te su riječi praćene pogledom i kretnjom ruke koja pokazuje njega, Isusa.

Zamislimo taj prizor. Na obali smo rijeke Jordana. Ivan krsti; okupilo se mnogo ljudi, muškaraca i žena različite dobi, koji su došli ondje, na rijeku, primiti krštenje iz ruku čovjeka koji je mnoge podsjećao na Iliju, velikog proroka koji je devet stoljeća ranije čistio Izraelce od idolopoklonstva i ponovno ih priveo pravoj vjeri u Boga saveza, Boga Abrahamova, Izakova i Jakovljeva. Ivan Krstitelj naviješta da se približilo kraljevstvo nebesko, da Mesija samo što se nije očitovao te se potrebno pripremiti, obratiti i činiti pravdu; i poče krstiti na Jordanu kako bi ljudima ponudio konkretan način pokore (usp. Mt 3, 1-6). Ti su ljudi došli pokajati se za svoje grijehove, izvršiti pokoru i krenuti iznova. On zna, Ivan zna da Mesija, Pomazanik Gospodnji je sada već blizu, a znak po kojem će ga se prepoznati bit će taj da će Duh Sveti sići na njega; on će naime donijeti pravo krštenje, krštenje u Duhu Svetom (usp. Iv 1, 33).

I taj je trenutak došao: Isus dolazi na obalu rijeke, među ljude, grešnike – poput svih nas. To je njegov prvi javni čin, prvo što čini kad napušta kuću u Nazaretu, s trideset godina: silazi u Judeju, ide na Jordan i daje da ga Ivan krsti. Znamo što se događa – slavili smo to prošle nedjelje –: na Isusa silazi Duh Sveti u obliku goluba, a glas Očev ga proglašava Sinom Ljubljenim (usp. Mt 3, 16-17). To je znak koji je Ivan čekao. On je taj! Isus je Mesija. Ivan je zbunjen, jer se očitovao na nezamisliv način: usred grešnikâ, krstio se kao i oni, štoviše, za njih. Ali Duh prosvjetljuje Ivana i daje mu shvatiti da se tako ispunjava pravednost Božja, tako se ispunja njegov naum spasenja: Isus je Mesija, Kralj Izraela, ali ne s moći ovoga svijeta, već kao Jaganjac Božji, koji na sebe uzima i oduzima grijeh svijeta.

Tako ga Ivan pokazuje narodu i svojim učenicima. Jer Ivan je imao brojne učenike, koji su ga izabrali za svog duhovnog vođu i upravo će neki od njih postati Isusovi učenici. Dobro su nam poznata njihova imena: to su Šimun, zvani Petar, njegov brat Andrija, Jakov i njegov brat Ivan. Svi su oni bili ribari; svi su bili Galilejci, poput Isusa.

Draga braćo i sestre, zašto smo se dugo zadržali na tome prizoru? Zato što je od presudnog značenja! To nije neka anegdota. To je povijesni čin! Taj prizor je presudan za našu vjeru; presudan je također za poslanje Crkve. Crkva je, u svakom vremenu, pozvana činiti ono što je činio Ivan Krstitelj, ljudima pokazivati Isusa govoreći: „Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!“. On je jedini Spasitelj! On je Gospodin, ponizan, među grešnicima, ali to je on, on: nije netko drugi tko dolazi u moći; ne, ne, to je on!

Riječi su to koje mi svećenici ponavljamo svaki dan na misi, kad ljudima predstavljamo kruh i vino koji su se pretvorili u Tijelo i Krv Kristovu. Ta liturgijska gesta predstavlja cjelokupno poslanje Crkva, koja ne naviješta samu sebe. Jao, jao si ga Crkvi kad naviješta samu sebe; ona tada gubi kompas, ne zna kamo ide! Crkva naviješta Krista; ne donosi samu sebe, nosi Krista. Jer on i samo on spašava svoj narod od grijeha, oslobađa ga te ga vodi prema zemlji života i slobode.

Neka nam Djevica Marija, Majka Jaganjca Božjega, pomogne vjerovati u njega i njega slijediti.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, danas se slavi Svjetski dan selilaca i izbjeglica posvećen temi "Maloljetni selioci, ranjivi i bez glasa". Ta naša mala braća, napose kad nema nikog u njihovoj pratnji, izložena su mnogim opasnostima. Te su opasnosti, kažem vam, brojne! Nužno je poduzeti sve potrebne mjere kako bi se maloljetnim migrantima zajamčilo zaštitu i obranu, kao i njihovu integraciju.

Upućujem poseban pozdrav predstavništvima različitih etničkih zajednica koja su se ovdje okupila. Dragi prijatelji, želim vam da živite mirno u mjestima koja su vam ukazala gostoprimstvo, da poštujete njihove zakone i tradicije te da – istodobno – njegujete vrijednosti svoje vlastite kulture. Susret različitih kultura uvijek predstavlja obogaćivanje za sve! Zahvaljujem Uredu Migrantes Rimske biskupije i onima koji rade s migrantima, na njihovu primanju i praćenju u njihovim teškoćama i potičem da se nastavi u tome djelovanju, spominjući se primjera sv. Francesce Saverio Cabrini, zaštitnice migranata, čija se ove godine slavi stota obljetnica smrti. Ta hrabra redovnica posvetila je svoj život nošenju Kristove ljubavi onima koji su bili daleko od domovine i obitelji. Njezino nam svjedočanstvo pomaže brinuti se za brata stranca, u kojem je prisutan Isus, često napaćen, odbačen i ponižen. Koliko puta je Gospodin u Bibliji od nas tražio da prihvatimo migrante i strance, podsjećajući nas da smo i mi stranci!

Srdačno pozdravljam sve vas, dragi vjernici iz različitih župa Italije i drugih zemalja, kao i članove udruženja i raznih skupina, na poseban način, učenike Instituta Meléndez Valdés de Villafranca de

los Barros iz Španjolske.

Svima želim ugodnu nedjelju i dobar tek. I, molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Hvala!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana